

A sajtószabadság magyarországi állapotáról

Örömhírt közölt az interneten a Riporterek Határok Nélkül (Reporters Without Borders) nevű nemzetközi civil szervezet. A sajtószabadság állapotáról szóló [éves jelentésükben](#) (World Press Freedom Index 2012) Magyarország 7 hellyel megelőzi a sajtószabadság őshazájaként tisztelt Egyesült Államokat. Olyan EU-s országok is mögöttünk vannak a listán, mint Románia, Lettország, Málta, Olaszország, Görögország, Bulgária.

Akár örülhetnénk is ezen eredménynek, ha egy ilyen listát komolyan lehetne venni. Erősen kétséges ugyanis az a módszertan, amely alapján a hasonló összeállítások készülnek. Kíváncsiak lennénk arra is, vajon milyen forrásból tájékozódta a lista (vagy más listák) összeállítója. A sajtószabadság-ügyben kétségtelenül érdekelt hatóság véleményére, gyakorlatára mindenesetre nem voltak kíváncsiak.

A listához csatolt rövidke szöveges magyarázat szerint Magyarország azért esett vissza a tavalyi huszonharmadik helyről a negyvenedikre, mert „elfogadott egy törvényt, ami direkt irányítási lehetőséget ad a kormányzó pártnak a média felett, és decemberben módosította az alkotmányát.” Két észrevétel mindehhez: a kormányzó pártnak számos okból nincs irányítási jogköre a médiapiac felett (a hatóság független, döntései felett pedig a bíróság gyakorol kontrollt), az új – egyébként nem decemberben elfogadott, sőt nem is akkor hatályba lépett – Alaptörvény pedig tartalmilag azonos módon és azonos erővel védi a sajtószabadságot, mint a januárban hatályát veszített Alkotmány, éppenséggel egyértelműbb kifejezésekkel, mint a 2010 nyara előtti alkotmányszöveg.

Egyébként a lista szerint a legszabadabb sajtóval Finnország rendelkezik. Mint tudjuk, Finnországban a médiahatóság akár egymillió eurós bírságot is kiszabhat a szolgáltatókra, de ez az elvi lehetőség nem befolyásolta helyezésüket. Amy Brouillette, a CEU kutatója – aki [nem tudta eloszlatni aggályainkat](#) az általuk készített tanulmány objektivitásával kapcsolatban – úgy nyilatkozott a HVG február 4-i számában, hogy „[a finnek] még egyszer sem alkalmazták ezt, és valószínűleg nem is fogják.” A gyakorlatában következetes és a sajtószabadság védelmét tiszteletben tartó magyar hatóság ilyen megelőlegezett bizalmat nem kapott, de [olyan hangot is előkerültek már](#), amelyek a nagyobb összegű bírságok kivetését sürgetik.

Az ember csak kapkodja a fejét a sok, egymásnak is ellentmondó, és a tényeket egyoldalúan bemutató álláspont olvastán. Szabadabb a sajtónk, mint Amerikának, de mégsem elég szabad, a hatóság ugyan nem él vissza a bírságolás lehetőségével, de ezt csak a finneknél „pontozzák”, itthon meg e gyakorlatot azok kritizálják, akik egyébként más alkalmakkor vitatták a bírságolás törvényi lehetőségét is.